

Dr. Mercola: UKÁZALO SE, ŽE EBOLA TAKÉ UNIKLA Z LABORATOŘE

- CZ24 News | 31. března 2023

Tato informace jen potvrzuje to, co mnozí z nás tuší. Jak již upozornila i jistá americká vědkyně, tak každá infekce, která se nově objevila v posledních 40 letech, byla umělého původu.

Ať už ebola, covid nebo borelioza – nic z uvedeného, ale i mnohé další, nepochází z přírody.

Některé kmeny eboly mají až 80% smrtnost a jediným důvodem, proč se nešíří mimo Afriku, je fakt, že vir má velmi krátkou inkubační dobu, takže jakmile dojde k nákaze, dotčený jedinec není schopen cestovat.

Vůbec by mne proto neudivilo, kdyby již někdo pracoval na úpravě viru tak, aby se inkubační doba prodloužila a příznaky se objevily se zpožděním. A aby byl daný jedinec mezitím infekční.

V situaci, kdy dochází k rekordní invazi z Afriky do Evropy, by to mohla být pro Evropany skutečně smrtící rána.

Článek, který poměrně detailně podává důkazy o umělém původu nejsmrtelejšího kmene eboly, je sice velmi dlouhý, ale dozvíte se v něm velmi zajímavé spojitosti.

Mimo jiné například o tom, že titíž, kdo rozšířili lživé informace o přirozeném původu Sars-cov2, také rozšířili neméně lživé informace o přirozeném původu eboly.

Najdete zde však i souvislost s Hunterem Bidenem a jím financovanou Metobiotou či s hlavními postavami covidové „pandemie.“

[V prosinci 2013](#) propukla v Guineji hemoragická horečka Ebola ze Zairu a během následujících tří let se rozšířila po západní Africe a nakonec zabila 11 323 lidí. Přestože se epidemie eboly vyskytují téměř každý rok, jednalo se o největší a nejsmrtelejší epidemii v historii.

Z pěti známých virů Ebola, které způsobují onemocnění u lidí, je nejnebezpečnější zairský virus Ebola, poprvé zjištěný v Zairu v roce 1976, s úmrtností v rozmezí od 53 % do 88 % v závislosti na variantě.

Virus způsobuje těžkou imunosupresi, ale většina úmrtí je způsobena dehydratací ze žaludečních problémů. Mezi časně příznaky infekce patří nespecifické příznaky podobné chřipce a náhlý nástup horečky, průjem, bolesti hlavy, svalů, zvracení a bolesti břicha. Mezi další méně časté příznaky patří bolest v krku, kožní vyrážky a vnitřní/vnější krvácení.

S progresí infekce může dojít k šoku, otoku mozku (tekutina v mozku), poruchám koagulace a bakteriálním sekundárním infekcím. Krvácení obvykle začíná čtyři až pět dní po objevení se symptomů a zahrnuje krvácení do krku, dásní, rtů a pochvy. Může se také objevit zvracení krve, dehtové výkaly svědčící pro gastrointestinální krvácení a jaterní a/nebo multiorgánové selhání.

Podle publikace vydané koncem prosince 2014 byla epidemie eboly vysledována u dvouletého chlapce jménem Emile Ouamouno v Meliandou v Guineji. Chlapec měl přijít do kontaktu s

infikovanou netopýří kůží ve vykotlaném stromě.

A to i přesto, že v žádném ze vzorků netopýřů odebraných z oblasti nebyla nikdy detekována žádná RNA ebolaviru. Zajímavé je, že hlavním autorem této práce byl Fabian Leendertz, renomovaný lovec virů z Institutu Roberta Kocha v Německu.

Leendertz byl také součástí týmu Světové zdravotnické organizace, který vyšetřoval původ COVID-19. Jak si možná vzpomínáte, dospěli také k závěru, že SARS-CoV-2 je s největší pravděpodobností zoonotického původu, a odmítli teorii úniku z laboratoře, která je již dnes ovšem potvrzena.

Ale stejně jako u SARS-CoV-2 se od začátku objevovaly podezření, že epidemie eboly byla způsobena unikem v laboratoři. Někteří vědci dokonce měli podezření, že virus by mohl být zbraňovou formou eboly. Jak je uvedeno v článku z roku 2014 publikovaném v Journal of Molecular Biochemistry:

„Dalším problémem, který může vyvolat řadu argumentů, je, že tento virus by mohl být laboratorně vytvořený... Tvrdí se, že virus je přenášen z divoké přírody na člověka. Vzhledem k vysoké míře úmrtnosti je však nemožné, aby tato zvířata byla rezervoárem EVD.“

Koncem října 2022 Sam Husseini a Jonathan Latham, Ph.D., publikovali novou analýzu v Independent Science News podrobně popisující důkazy o úniku z laboratoře. Analyzují také Leendertzovu zprávu z prosince 2014 a poukazují na mezery v popisu zoonotického původu. Ve skutečnosti existují důkazy, že ohnisko v Meliandou vůbec nebylo ebolou. Husseini a Latham píší:

„Chernoh Bah, nezávislý novinář ze Sierry Leone, napsal knihu o vypuknutí eboly v roce 2014 a navštívil Meliandou. Bah zjistil, že: „Místní zdravotníci se stále domnívají, že skutečnou příčinou Emilovy smrti mohla být malárie.“

Během svého pobytu v Meliandou Chernoh Bah také vyzpovídal Emilova otce. Podle Baha Leendertzův tým (který nikdy nepotvrdil, že s otcem vedl rozhovor) udělal klíčovou chybu: „Dítěti bylo ve skutečnosti 18 měsíců, když zemřelo“... Otázka věku je klíčová pro celý popis epidemie. . Emilův otec řekl agentuře Reuters:

Emile byl příliš mladý na to, aby jedl netopýry, a byl příliš malý na to, aby si hrál v křoví úplně sám. Vždy byl se svou matkou. Bah si také všiml další zjevné chyby: Emile měl čtyři sourozence, kteří nikdy neonemocněli. Tito sourozenci nejsou nikde ve vědecké literatuře zmíněni...

A přestože se zdá, že někteří netopýři mají protilátky proti virům Ebola, i přes rozsáhlé pátrání byla z netopýra izolována pouze intaktní Bombali-Ebola (další druh viru z rodu Ebola)... Bombali je druh Eboly, který neinfikuje člověka.

Celkově to naznačuje, že netopýři přenášejí viry Ebola jen zřídka, a když už, tak jen v malém množství. Na tomto pozadí je poněkud překvapivé, že Saéz et al. připisoval ohnisko v roce 2014 (bez důkazů) kontaktu s netopýry.

Ve skutečnosti Fabian Leendertz nyní pochybuje, že netopýři jsou skutečně rezervoárem viru Ebola. Vzhledem k obecnému nedostatku důkazů si člověk klade otázku, jakým přesným postupem se taková špatně podložená tvrzení dostala do mezinárodních

titulků.“

Jak podrobně uvedli Hussein a Latham, „v regionu přetrvávají fámy, které spojují ohnisko s výzkumnou laboratoří provozovanou USA v Kenema v Sierra Leone. Toto zařízení zkoumá virová hemoragická onemocnění, včetně eboly.

Laboratoř Kenema, kterou od roku 2010 provozuje konsorcium VHFC (Viral Hemorrhagic Fever Consortium) v USA, je asi 50 mil od vesnice v Guineji, kde se poprvé objevila epidemie eboly.

Zakladatelem a prezidentem VHFC je Robert (Bob) Garry, který byl také součástí skupiny virologů, kteří vymysleli proximální původ SARS-CoV-2 v počátcích pandemie COVID-19, ve které odmítli laboratorní teorie úniku a i bez důkazů trvali na tom, že původem je zoonoza.

Ještě v listopadu 2022 Garry stále trval na tom, že SARS-CoV-2 „vznikl díky obchodu s divokými zvířaty“. Ve stejném článku Garry načrtl paralely s epidemií eboly v roce 2014 a tvrdil, že experti na spiknutí se mýlili, když tvrdili, že ebola unikla z laboratoře Kenema, protože „v naší laboratoři jsme neměli EBOV (Ebolavirus), takže jsme ji nemohli vyrobit“.

Podle Garryho jsou oběti eboly a SARS-CoV-2 oběťmi „viny z blízkosti zvířat.“ V rozhovoru z 11. března 2023 v podcastu Decoding the Gurus Kristian Andersen, viceprezident laboratoře VHFC v Kenemě a další autor Proximal Origin, jasně vyvrátil Garryho tvrzení:

„Problém je v tom, že lidé vidí tyto náhody. Jednou z nových je únik eboly z laboratoře, ze kterého jsme také byli obviňováni při studiu eboly v Kenemě v Sierra Leone, a ejhle, v roce 2014 se ebola objevila jen pár kilometrů odtud.“

Tak co z toho vyvodit? Garry tvrdí, že laboratoř Kenema neměla virus Ebola, Andersen říká, že ano. Oba byli vedoucí pracovníci v laboratoři a měli by vědět, co bylo studováno a co ne. Kdo tedy říká pravdu?

Byla tedy laboratoř Kenema zapojena do práce na biologické válce?

Podle Hussein a Lathama existuje dobrý důvod se domnívat, že laboratoř Kenema pracovala s ebolou již před vypuknutím epidemie v Guineji, asi 50 mil od laboratoře. Za prvé, epidemie v Guineji byla prvním případem, kdy se Zairská ebola objevila v západní Africe. Všechna předchozí ohniska tohoto nejnebezpečnějšího kmene eboly se vyskytla v povodí Konga, ve středoafričské rovníkové zóně, asi 3000 kilometrů od Guineje.

„Proto byl výskyt zairské eboly v západní Africe pozoruhodným a velmi neočekávaným vývojem,“ píše. Jak se to tam dostalo? Ebola není vysoce nakažlivá, protože přenos obvykle vyžaduje přímý kontakt.

Mezi konžskou pánví a Guineou nedošlo k žádnému ohnisku, což by se dalo očekávat, pokud by se to šířilo přirozeně z člověka na člověka. Stejně záhadná je skutečnost, že sekvenování genomu a fylogenetická analýza odhalily pouze jediný skok ze zvířete na člověka. Hussein a Latham to vysvětlují:

„Zoonotické epidemie, včetně většiny ohnisek eboly v minulosti, obvykle zahrnují vícenásobné skoky ze zvířecího zdroje na člověka.“

Jednotlivé skoky jsou však v souladu s laboratorním původem a jsou často považovány za červenou vlajku pro tuto možnost.

Vědci totiž často pracují s jediným izolátem, který je zvláště snadno reprodukovatelný v laboratoři, zatímco přirozené populace bývají různorodé. Tento rozdíl je genetickým signálem k odlišení přírodního původu od laboratorně vyrobeného.“

Zaire Ebola je také preferovaným druhem používaným výzkumnými laboratořemi studujícími viry Ebola, protože je nejsmrtelejší, a proto má největší potenciál pro biologickou válku. Hussein a Latham pokračují:

„S ohledem na rozpor mezi Leendertzovým slabým popisem původu ohniska a silou, s jakou byl příběh Emile prosazován západními vědci a západními médii, novinář Chernoh Bah napsal:

„Je těžké neinterpretovat příběh o ‚zoonotickém původu západoafrické epidemie eboly‘, který předložil Fabian Leendertz a jeho tým jako součást zastírání skutečného řetězce událostí, které položily základy vypuknutí eboly.“

V roce 2011, tři roky před vypuknutím eboly v západní Africe, agentura Reuters obsáhle informovala o výzkumu v Kenemě. Čtenáři se dozvěděli, že „laboratoř v jihovýchodní Sierra Leone je základnou americké vlády – údajně v rámci tzv. války proti terorismu.

Do roku 2007 americká NIH vložila do „bioobrany“ více než 1,9 miliard dolarů. Reuters dospěl k závěru, že podíl Kenema Laboratories na této alokaci byl 40 milionů dolarů.

25. srpna 2013, jen několik měsíců před vypuknutím eboly, zveřejnila VHFC na svých webových stránkách článek s názvem „Výzkumní pracovníci ve Scripps Research Institute udělali velké pokroky v boji proti viru Ebola.“ Tento článek byl později odstraněn, ale jeho existence je ověřitelná pomocí WayBackMachine.

Přesto samotný název vyvolává některé důležité otázky: Proč VHFC zveřejnilo článek o ebole, když na tom v té době údajně nepracovalo? Která varianta eboly byla konkrétně studována? O čem byly experimenty? Proč byl příspěvek odstraněn?

Víme, že ebola byla pro VHFC a její partnery důležitá.

Ve skutečnosti všichni přední američtí vědci z VHFC, Robert Garry, Kristian Andersen, Erica Ollmann Saphire a Pardis Sabeti, publikovali několik původních výzkumných prací o viru Ebola. Zaměření na ebolu je také v souladu s prioritami amerického výzkumu biologické bezpečnosti, pod jejichž záštitou je laboratoř Kenema z velké části financována...

V roce 2013 byl Robert Garry spoluautorem článku o nové léčbě eboly ze Zairu. Všech jedenáct dalších autorů bylo z USAMRIID, známého také jako Fort Detrick. Toto místo je největším zařízením na vývoj biologických zbraní na světě a Garryho společnost Zolgen je nedaleko.“

Hussein a Latham poukazují na to, že Metabiota (pozn.: spoluvlastníkem je Hunter Biden) byla

partnerem VHFC v roce 2014, kdy vypukla epidemie eboly. Jak je podrobně popsáno v [Evidence of Pandemic and Bioweapon Cover-Ups](#), společnost Metabiota byla pověřena WHO a místní vládou Sierra Leone, aby sledovala šíření epidemie eboly, ale tento úkol zjevně nesplnila. Zpráva CBS News z roku 2016 podrobně popisuje neklidnou reakci Metabioty.

Rok 2014 byl také rokem, kdy byla společnosti Metabiota pověřena financováním Agentury pro snížení obranných hrozeb (DTRA) na provozování amerických biologických výzkumných laboratoří na Ukrajině:

- Pilot Growth Management, spoluzakladatel Neil Callahan. Callahan je také spoluzakladatelem Rosemont Seneca Technology Partners a působí v poradním výboru Metabioty
- In-Q-Tel, společnost rizikového kapitálu CIA, která se specializuje na investice do špičkových technologií, které podporují nebo zvýhodňují zpravodajské schopnosti americké tajné služby
- Rosemont Seneca, podílový fond spoluřízený Hunterem Bidenem

Zakladatel Metabioty Nathan Wolfe je také spojen s prezidentem EcoHealth Dr. Peterem Daszakem, hlavním podezřelým z pandemie COVID, který úzce spolupracoval s Wuhanským virologickým institutem (WIV) v Číně, kde je podezření, že původem SARS-CoV-2. Wolfe také obdržel více než 20 milionů dolarů na výzkumné granty od Googlu, NIH a Nadace Billa a Melindy Gatesových, abychom jmenovali alespoň některé.

Jak to, že ze všech vědců, společností a organizací zapojených do tohoto typu výzkumu po celém světě se stejný krátký seznam jmen objevuje jak v případě Guinejské eboly, tak v případě COVID-19?

Kromě zřejmých vazeb laboratoře Kenema na biologickou válku a možnosti, že tam probíhaly experimenty s ebolou, probíhalo několik experimentů s léčbou eboly také v Port Loko v Sierra Leone, asi 120 mil od Kenemy, a přesně v době, kdy ebola vypukla v Guineji.

„Z mála dostupných popisů je jeden z těchto pokusů v souladu s dobou vypuknutí eboly v roce 2014, ale žádný z nich není lokalizován,“ píší Latham a Husseiní.

Latham a Husseiní také hlásí laxní přístup k biologické bezpečnosti v laboratoři Kenema, přestože pracují s extrémně nebezpečnými patogeny:

„V USA vyžaduje použití živých filovirů zařízení úrovně biologické bezpečnosti čtyři (BSL-4), kde výzkumníci nosí hyperbarické ‚skafandry‘. Ale v Kenemě zahrnují opatření biologické bezpečnosti brýle, rukavice a roušky, uvádí Reuters. Článek cituje člena VHFC Matta Boisena, amerického vědce z Tulane, který nyní pracuje v Zalgenu: „Určitě máme méně zabezpečení, méně záruk, ale máme příležitost udělat mnohem více za stejnou dobu“...

Ostatní tuto nedbalost potvrdili. Když virus v roce 2014 vypukl, byli u prvních případů Lékaři bez hranic. Nouzovou koordinátorkou Lékařů bez hranic byla Anja Wolz. Byla extrémně kritická k opatřením biologické bezpečnosti, která používá Metabiota v Kenemě.

Poté, co je viděla navštěvovat případy podezřelé z eboly, řekla agentuře AP: „... nešla

jsem do laboratoře Metabioty...odmítla jsem, protože jsem toho viděla dost.“ K podobným závěrům došel i úředník CDC Austin Demby, který byl později vyslán k vyšetřování.

V e-mailu o laboratoři Kenema napsal: „Potenciál křížové kontaminace je obrovský a upřímně řečeno nepřijatelný.“ Zdá se tedy, že v Kenemě existoval model laxních praktik biologické bezpečnosti před vypuknutím i během něj.

Další zvláštností, která se nehodí k teorii přirozené nákazy, byla skutečnost, že hotspoty byly široce rozptýlené. Žádné epicentrum nebylo. Podle Philippa Barbozy, koordinátora WHO pro ebolu, zaměstnanci Metabioty „systematicky bránili jakémukoli pokusu zlepšit stávající systém sledování“. Lékaři bez hranic si také stěžovali, že nedostali žádnou podporu od Kenemy.

„Bylo opomenutí v Sieře Leone předem promyšlené vzhledem k záměru naznačenému mnohými z těchto svědků? Pokud ano, měli za cíl odvést pozornost od laboratoře v Kenemě?“

Latham a Husseini poté podrobně popsali výsledky testů genomu, které naznačují, že v Sierra Leone došlo ke „skrytému“ nebo neohlášenému ohnisku, které se později rozšířilo do Guineje. To však nedokazuje, že virus vznikl v laboratoři v Sierra Leone. Ale jedinečné vlastnosti kmene Makona Ebola, který způsobil vypuknutí v Guineji, naznačují, že virus mohl být nějakým způsobem zmanipulován. Latham a Husseini vysvětlují:

„Kmen Makona Ebola není standardní nebo známý kmen a ani se nepodobá žádnému publikovanému kmeni. Je nový a má asi 400 mutací, které se nenacházejí v žádném dříve známém kmeni Ebola. Pokud tedy vypuknutí eboly v roce 2014 začalo v laboratoři, kmen Makona musí být buď ohniskem nepublikovaného kmene, možná kmene získaného během terénních prací ve střední Africe.

Nebo by Makona mohla být radikálně zmanipulovaným derivátem známého kmene pomocí genetického inženýrství.

V té době projekt USAID PREDICT hledal ebolu a další viry ve volné přírodě v povodí Konga. Klíčovými hráči v tom byly Wildlife Conservation Society (WCS) a Metabiota, která byla tehdy partnerem VHFC...

Jednou možností je, že Metabiota nebo jiní sběratelé použili laboratoř VHFC v Kenemě jako součást chladicího řetězce pro uchování vzorků z konžské pánve.

Laboratoř Kenema mohla být také použita pro počáteční screening nebo testování takových vzorků. Třetí možností je formální nebo neformální výměna vzorků nebo kmenů s VHFC kontakty nebo kolegy v Kenemě, možná za účelem pomoci při vývoji komerční léčby nebo diagnostických nástrojů...

Vzhledem k těmto možnostem je pozoruhodné, že v červenci 2014, během epidemie, vydal VHFC stručnou zprávu obviňující Metabiotu z ještě rizikovější činnosti.

VHFC obvinil personál Metabioty v Kenemě z kultivace buněk pacientů s ebolou, což je nebezpečné a „mělo by to být okamžitě zastaveno.“

Zatímco Metabiota to s výhradami popřela, obvinění je velmi věrohodné vzhledem k tomu, že tyto dvě organizace sdílejí stejné místo; navíc má velký význam. Za prvé naznačuje, že Metabiota měla zájem na kultivaci nových kmenů Ebola, za druhé, že na to v Kenemě měla technické schopnosti a kompetentní personál, a za třetí, že byla ochotna podstoupit mimořádná rizika...

Toto tvrzení proto vyvolává konkrétní otázku: Co mohla Metabiota dělat před vypuknutím v Kenemě? Vzhledem k výzkumným zájmům a schopnostem laboratoře VHFC v Kenemě a jejích spolupracovníků je relativně snadné teoretizovat, jak se mohl kmen Eboly jako Makona dostat do Kenemy během rutinních výzkumných aktivit.

Zajímavá je také dvojí role Metabioty. Kromě shromažďování vzorků z volné přírody byla Metabiota společností, která – alespoň podle Lékařů bez hranic a WHO – zasahovala nebo špatně manipulovala s testováním a diagnostikou v Kenemě a o které Sylvia Blyden tvrdila, že je z ní „celý region rozrušený“.

Pokud by chyba ve výzkumu na straně Metabioty byla zdrojem patogenu (a nekompetentnost Metabioty byla široce potvrzována), měli by silnou motivaci „ošidit“ identifikaci prvních případů, a tím zatemnit původ.“

Zatímco tvrzení, že nejhorší ohnisko eboly v historii bylo způsobeno únikem z laboratoře, je stále nepřímé, důkazy jsou přesvědčivé vzhledem k nedostatku důkazů o zoonotickém původu. Totéž platí pro SARS-CoV-2.

Jak je možné, že ze všech vědců, společností a organizací zapojených do tohoto typu výzkumu po celém světě se stejný krátký seznam jmen objevuje jak v případě Ebola v Guineji, tak v případě COVID-19?

Poselství, které si odtud odnášíme, je, že neexistuje žádný způsob, jak zaručit zadržení viru v žádné z těchto laboratoří, dokonce ani v laboratořích úrovně biologické bezpečnosti 4. A patogen nemusí být zkonstruován jako biologická zbraň, aby mohl být použit.

Pokud bude výzkum smrtících virů pokračovat, celý svět zůstává v nebezpečí a není přehnané tvrdit, že výzkum smrtících virů představuje pro lidstvo existenční hrozbu. Doposud jsme měli štěstí, že uniklé patogeny (podezřelé nebo potvrzené) nezdecimovaly světovou populaci, ale toto štěstí může jednoho dne dojít...

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda